

Neznámá civilizace

„Pomoc, pomoc, prosím přileťte nám na pomoc, uvízli jsme na planetě HD 14826,“ vysílala malá průzkumná loď jménem Orka a zvolna se potápěla. Planina, kde Orka přistála, byla totiž převážně tvořena tekutými písky. „Naše souřadnice jsou“ Než však stačil pilot upřesnit pozici, dosáhlo potopení kokpitu kritického stupně tak, že bylo nezbytné loď okamžitě opustit. Dvoučlenná posádka opustila koráb v takovém spěchu, že neměla ani čas zapnout automatický vysílač polohy a vzít si s sebou nějaké zásoby a zbraně. Krátce poté, co se oba organici vyškrábali na velký balvan, trčící z pevného povrchu hned vedle jejich lodi, zmizela Orka nenávratně v tekutém písku.

„To je tedy klika, že byla pevná zem na dosah, jinak bychom skončili jako ona,“ vysoký štíhlý organik si odplivl a bezradně se zahleděl do míst kde před chvílí Orka zmizela.

„Myslíš, že naše volání někdo zachytil?“ zeptal se udýchaně druhý organik.

„Nevím, je to málo pravděpodobné. A navíc jsem nestačil odvysílat přesné souřadnice,“ odpověděl první a se skrývanou úzkostí raději odvrátil zrak od malé jamky, kde naposled zahlédl anténu lodního radaru. „Myslím, že bys měl něco vědět. Nepočítej ani s tím, že nás budou hledat z naší domovské planety. O tom, že jsme sem letěli, totiž nikdo neví. Naše jediná šance je, že se zařídíme tak, abychom zde mohli přežít. Planeta je totiž neobydlená. Teď nám nezbyvá než doufat, že přeci jen naše volání někdo zachytil a přiletí nám na pomoc. Pojd', vydáme se na průzkum,“ dořekl a rukou ukázal k pohoří, které se rýsovalo na obzoru. Oba organici vykročili tím směrem a zanedlouho jim místo, kde se jejich loď potopila, zmizelo z dohledu.

Signál o pomoc, které posádka Orky stačila odvysílat, letěl vesmírem všemi směry tunely červích děr, kde je zachytily garlenské neutrinové vysílače a nasměrovaly k nejbližším přijímačům Hvězdných rytířů.

Palubní počítač Orla přijal volání o pomoc v okamžiku, kdy se Ylem kochal krásou vznikajících hvězd v útvaru, který pozemšťané označují názvem Trapez. Čas od času si sem Ylem jen tak zaletěl, aby se podíval, jak vývoj hvězd pokračuje. Nebude to dlouho trvat a v nitru nové generace hvězd se zapálí termonukleární reakce. Mladé hvězdy pak začnou žít svůj život.

„Co je to za zprávu?“ zeptal se nejmladší z Hvězdných rytířů, když mu počítač oznámil přijetí.

„Volání o pomoc z planety HD 14826,“ odpověděl Ori. „Už jsem připravil trasu, stačí jen zmačknout potvrzující klávesu pro start,“ dokončil palubní počítač své hlášení. Ylem se

usmál. „Ty myslíš na všechno, někdy mám pocit, že jsi chytřejší než já,“ pravil uznale a s úsměvem na rtech zmačkl klávesu. Orel okamžitě vyrazil naprogramovaným směrem. „Zjistí mi všechna dostupná data o planetě,“ přikázal Ylem a pohodlně se usadil ve svém křesle. „I na to jsem už myslel,“ odvětil Ori a na monitoru počítače se před Ylemem objevila archivní mapa a požadovaná data.

„Cesta, i s motory na plný výkon, nám potrvá dost dlouho. Musíme cestovat napříč celou Galaxií až na samý okraj ramene Orionu. Planeta HD 14826 je jednou ze čtyř planet, které obíhají okolo mateřské hvězdy Noxa, a život na ní zaznamenán nebyl. A navíc ve zprávě není uvedeno místo, kde Orka ztroskotala. Budeme muset prohledat celou planetu a to nám potrvá také nějakou chvíli. Raději oznámím tuhle výpravu na velitelství v Garlenu, pro případ, že by někde jinde ve vesmíru nastal nějaký problém,“ dokončil Ylem své úvahy, spojil se s velitelstvím a informoval je o obsahu zachycené zprávy. Záchránná výprava byla okamžitě schválena a popřáno mnoho úspěchů.

„Co kdybychom si zas zahráli vesmírné šachy,“ obrátil se pak Ylem na Oriho, „alespoň nám cesta rychleji uteče.“ Ani nečekal na odpověď a zmačkl několik kláves. Předchozí hlášení zmizelo z obrazovky a v prostoru nad ovládacím panelem se rozsvítila trojrozměrná šachovnice se zvláštními figurkami. „Mám bílé, začínám,“ pravil Ylem a na šachovnici se objevil první tah.

„Věčně vyhrávat nebudeš,“ odpověděl syntetický hlas počítače a na monitoru se objevila jeho odpověď. Po pár tazích Ylem poznal, že tentokrát nebude tak jednoduché nad Orim vyhrát. Ten totiž použil samoučící program a od doby, kdy jej Ylem prvně naučil hrát vesmírné šachy, se hodně zdokonalil. Na šachovnici se rozpoutala bitva. Ylem využil slabého místa v šachovém programu a brzy vyhrál první partii. A protože to na HD 14826 bylo pořád ještě daleko, vyzval počítač k odvetě. Tentokrát ale štěstí neměl. Ori se učil opravdu rychle a Ylem prohrál, než se stačil vzpamatovat. „Tak dáme rozhodující partii,“ rozhodl Ylem, „to nám

planeta HD 14826 na dohled.“

akorát tak vystačí k cíli cesty. O tom kdo začne, rozhodne los.“

Losování vyhrál Hvězdný rytíř a rozhodující partie začala. Tentokrát se Ylem naplno soustředil, nechtěl totiž připustit, aby jej Ori porazil. Ze zamyšlení jej však náhle vytrhl hlas palubního počítače. „Právě jsme vstoupili do planetárního systému Noxa,

„Navrhuji remízu, teď se musíme věnovat důležitější věci,“ konstatoval Ylem.

Trojrozměrná šachovnice zmizela a na monitoru a objevil obrázek trajektorie dráhy.

„Sestupový úhel tři stupně, mohu zahájit sestup?“ zeptal se Ori celkem zbytečně.

Místo odpovědi Ylem zmačkl tlačítko na řídicím pultu. Orel prudce zpomalil a zahájil sestup po předepsané dráze. „Zahaj radarové vyhledávání,“ přikázal Ylem Orimu. Orel poslušně klesal hustou atmosférou. Netrvalo dlouho a dosedl na písčité povrch planety. Téměř okamžitě se však začal propadat. „Motory na plný výkon, použij antigravitační polštář!!“ vykřikl Ylem. Motory okamžitě zabraly a Orel se z písku vyprostil.

Teď visel jen pár stop nad zemí. „Tak už chápu, co se asi Orce přihodilo,“ zamumlal si Ylem pro sebe. „Tekutý písek. Jestli jejich loď na tomto povrchu přistála, nedivím se, že posádka neměla čas odeslat souřadnice. Doufám, že jsou v pořádku. Musíme zahájit pátrání.“ Ylem zadal několik povelů do počítače a Orel se pomalu rozletěl po naprogramované dráze. „Budeme planetu obléhat v kruzích tak dlouho, dokud něco nenalezneme,“ naklonil se ještě k řídicímu počítači. „Spočítej, kolik obletů bude třeba.“

Po malé chvíli se ozval Ori s tím, že bude třeba devadesáti šesti obletů.

„Zapni radarové a vizuální vyhledávání,“ přikázal Ylem a zamyšleně hleděl oknem kokpitu na planinu. „A spusť také geologický program na určení složení povrchu, ať máme planetu zmapovanou pro případné přistání,“ poručil ještě Orimu.

„Program na určení složení povrchu planety v chodu,“ oznámil vzápětí palubní počítač.

Orel začal poslušně vykonávat jeden oblet za druhým. Data, která získával geologický program, ukazovala, že povrch planety je tvořen téměř samými tekutými písky, jen sem tam byly menší či větší ostrůvky pevné půdy.

„Tak to už chápu, proč je planeta neobydlená, tady se všechno propadne pod povrch,“ pomyslel si Hvězdný rytíř a opět se zahleděl na planinu pod sebou.

V okamžiku, kdy Orel dokončoval jeden z dalších obletů, Ylem zpozorněl. Zdálo se mu totiž, že v písku objevil něco, co vypadalo jako stopy. Koráb se zastavil a pomalu se vracel zpět. Ano, je to tak. V písku byly zřetelně vidět dvojce stopy, které vedly od velkého balvanu směrem k blízkému pohoří. „Zaznamenej pozici, abychom se sem mohli vrátit, a poletíme se podívat, kam ty stopy vedou. Vypadá to, že jsme našli místo, kde Orka zmizela. Zapni hloubkový rentgen,“ přikázal Ylem počítači.

Na obrazovce objevil obrys objektu podlouhlého tvaru. „To je určitě Orka“, vykřikl radostně Hvězdný rytíř, „leží ale dost hluboko pod povrchem. Možností jak jí vyprostit se budu zabývat později, nyní se letím podívat, kam se poděla posádka lodi. Určitě budou někde v támhletých skalách.“

Orel letěl nízko nad povrchem a sledoval stopy. Ty skutečně vedly až ke skalnatému pohoří, které se zvedalo na obzoru. Geologický program ukazoval, že kolem je samá pevná půda.

Orel zde bezpečně přistál.

Ylem vystoupil z lodi a vydal se na průzkum. Na kamenité půdě stopy mizely, ale nedaleko spatřil vchod do jakési jeskyně. Odhadl, že hledání zamířili právě tam. Vydal se tím směrem a brzy dorazil k široké skalní trhlině. Vešel a ocitl se v prostorné jeskyni. V jejím středu zel ohromný otvor do hlubin. Nejspíš chodba do podzemí. Sklon byl ale tak prudký, že připomínal obrovskou skluzavku. „Bez zajištění se dolů nelze spustit,“ přemýšlel Ylem a vydal se zpět ke své lodi, aby si přinesl lano z uhlíkových nanovláken. Jeho výhodou je to, že se může protahovat podle potřeby.

Hvězdný rytíř si jeden konec lana omotal kolem pasu a druhý pevně přivázal k balvanu blízko vstupu do chodby. Jakmile byl takto zajištěn, zahájil sestup chodbou do nitra jeskyně. Sestup trval poměrně dlouho. Po deseti časových jednotkách dosáhl Hvězdný rytíř konce chodby. Chodba zde končila a dole pod ním se rozprostírala obrovská, bezedná propast. Ylem se naklonil a chtěl se podívat co je pod ním. Náhle se s ním utrhla kraj a on i s ním padal do hlubiny. Pojistná brzda a pružné lano z nanovláken však jeho pád zbrzdilo a po malé chvíli Ylem dopadl na zem. Postavil se na nohy a úžasem zůstal přikován k zemi. Stál na volném prostranství, ozářeném bílým světlem. Kolem rostly stromy a květiny podobné těm, které znal ze Země. „Co to sakra je? Kde jsem se to ocitl?“ mumlal si Ylem pro sebe. „To vypadá, že zde snad existuje život,“ dořekl nahlas a rozhlížel se kolem sebe. Náhle jej obklopila skupina organiků s protáhlými hlavami a žlutýma očima.

„Co zde cizince pohledáváš, a jak ses jsem dostal?“ zeptal se ho jeden z nich. Mluvil neznámou řečí a Ylem si ji musel nejprve osvojit pomocí ručního počítačového překladače.

„Jsem Ylem, Hvězdný rytíř a přišel jsem sem z povrchu planety HD 14826. Vlastně jsem sem spadl ze shora,“ pravil Ylem trochu zmateně a ukázal rukou vzhůru. Organici na něj nechápavě hleděli. „Vypráví nám tu stejné nesmysly jako ti, které jsme tu nedávno našli zraněné. Spadli z nebe, větší nesmysl jsem neslyšel,“ pravil jeden ze zdejších domorodců a podezřívavě si Ylema prohlížel. „A o Hvězdných rytířích jsem jaktěživ neslyšel.“

Ylem hleděl zase nechápavě na organiky. „Vypadá to, že nemají vůbec ponětí o tom, že se nachází uvnitř planety. Ale jak je mám přesvědčit, že mluvím pravdu?“ Náhle dostal nápad. Co kdyby zkusil dálkově ovládat Orla, pokusil se ho provést chodbou a přistát zde na planině? To by byl přesvědčivý důkaz. Nejprve ale musí zjistit, zda spojení s lodí vůbec funguje.

Sáhl do kapsy kombinézy pro dálkové ovládání. Organici reagovali okamžitě a v jejich rukou se objevili zbraň. „Klid, jen klid,“ uklidňoval je Hvězdný rytíř a ukázal jim malou krabičku ovladače. Okolostojící na něj nechápavě zírali. Netušili co to je a byli ve střehu.

„Co je to za zbraň? Takovou jsem ještě neviděl,“ pravil po chvíli jeden z organiků.

„To není žádná zbraň, ale ovládání k mé lodi, která zůstala na povrchu planety. Pokusím se ji sem navést.“ Zatímco mluvil, mačkal tlačítka na ovladači. Po chvíli se na něm rozzářila miniaturní obrazovka a zelená dioda hlásila, že kamera umístěná na přídi lodi je funkční. Ylem vyzkoušel ovládání. Vše fungovalo skvěle a tak pomalu začal navádět Orla ke vstupu do jeskyně a dál pak do otvoru podzemní chodby. Při ovládání neustále sledoval obrazovku a čidla na boku lodi mu signalizovala vzdálenost lodi od stěn chodby. Trvalo poměrně dlouho, než se Orel dostal na její konec. Konečně. Koráb dosáhl volného prostoru a nad hlavami vyděšených organiků se objevil podivný neznámý stroj. Nový návštěvník se ale přátelsky usmíval. Když Orel bezpečně dosedl opodál, všichni na něj s údivem vyvalili své žluté oči. „Co to je? To jsme ještě neviděli,“ kroutili hlavami a zvědavě si Orla prohlíželi. „K čemu to slouží?“ pokračoval ve vyptávání jeden z obyvatel podzemní říše.

„Počkejte, počkejte, zaveďte mě nejprve k vašemu vládci, abych si s ním mohl v klidu promluvit, a tam vám všechno vysvětlím,“ prohlásil Ylem rezolutně. Nato si odvázal od pasu lano a připevnil jej ke kabině Orla. „Bude to vysvětlování na delší dobu.“ Organici horlivě přikyvovali a zanedlouho již Ylema odváděli do sídla jejich panovníka.

Vládce tohoto podivného světa přijal Ylema v alabastrové komnatě a jakmile ho jeho poddaní seznámili se vším, k čemu doposud došlo, nedočkavě pobídl Ylema k vyprávění. Ten se nedal dlouho pobízet a začal. Ukázalo se, že organici nevědí nic o okolním vesmíru. V životě jej totiž neviděli. Nevěděli ani to, že žijí uvnitř planety. Vyprávění trvalo dlouho a také dlouho trvalo, než Ylemovi uvěřili. Brzy se řeč stočila na oba piloty průzkumné lodi Orka. „Jsou zranění a v naší péči, jejich stav ale zatím neumožňuje jakýkoliv transport,“ pravil vládce planety a pokračoval. „Měli bychom přání. Rádi bychom se podívali na povrch planety, šlo by to?“

Ylem přikývl. „Určitě. Rád vám všechno ukážu. Do kabiny Orla se ale vtěsnáme jen dva, proto můžete letět jen vy. Maximálně se mohu s Orlem vrátit a vzít tam dalšího.“

Z bouřlivé diskuse, která se vzápětí rozpoutala, vyplynulo, že druhým, jež se podívá na povrch planety, bude organik, který vede vědeckou sekci. Všichni se vzápětí přesunuli na místo, kde Ylem zanechal svou loď. Hvězdný rytíř se společně s vládcem vsoukal do kabiny a Orel odstartoval. Po chvíli prolétl vchodem do jeskyně a bezpečně dosedl na kamenný povrch.

Po výstupu organika se žlutýma očima uchvátilo hvězdné nebe nad jeho hlavou. „To je nádhera, něco takového jsem ještě nikdy neviděl,“ zašeptal. „Mezi mým národem koluje dávná legenda o hrdinovi, který na zádech velkého netopýra objevil cestu do nekonečného prostoru, ale všichni jsme si do této chvíle mysleli, že jde jen o smyšlenou pohádku.“

Ylem mu pak na jeho otázky stručně vysvětlil, cože to tam nahoře svítí.

„A jak se jednotlivé hvězdy jmenují?“ chtěl vědět ještě vládce.

„Nejprve sem dopravím vašeho kolegu a pak vám všechno ukážu,“ odvětil nato Ylem. Nasedl do kabiny Orla a znovu odstartoval. Brzy se vrátil zpět a druhý organik rovněž ohromeně hleděl na neznámou čern vesmíru, posetou zářícími jiskřičkami. Ylem je seznamoval s vesmírem a trpělivě ukazoval a pojmenovával jednotlivé objekty. Oba organici fascinováni tím ohromným prostorem jen mlčky zírali.

„Byl bych rád, kdybychom to mohli ukázat i ostatním a měli tu možnost, vidět to každý den,“ pronesl vládce, když se vracel s Ylemem zpět do nitra planety. „Pokusím se na velitelství v Garlenu zjistit možnosti, jak vás všechny přestěhovat na povrch planety. Nebude to ale hned. Ty dva zraněné piloty zatím ponechám u vás a brzy se pro ně vrátím. Jejich loď vyzvednou z písku Hvězdní rytíři. Doufám, že vám také přinesu příznivou zprávu, jak by se vaše přestěhování provedlo.“

Jakmile se Ylem podruhé vrátil na povrch, motory jeho Orla zabraly na plný výkon a nesly Hvězdného rytíře směrem k domovu. Ylem se dal okamžitě do sepisování všeho, co na planetě HD 14826 zažil. Zprávu odvyšlal velitelství a zároveň jim oznámil, že na mapě vesmíru přibyla další planeta, na které byl nalezen život. Rovněž je požádal, aby zpracovali návrhy na to, jak obyvatele uvnitř planety přemístit na její povrch. „Návrhy jim přivezu, jakmile se budu vracet pro oba zraněné piloty z Orky.“ Své hlášení ukončil spokojeným úsměvem. Záchranná mise splnila svůj cíl. Zjistil, kde piloti jsou a navíc objevil další obyvatelnou planetu. Byl opravdu spokojen.